

Perbezaan Ciri Telik dalam Empat Kelas Kata Kerja Bahasa Melayu: Analisis dari Sudut Teori Tatabahasa Peranan dan Rujukan

*The Difference of Telicity Characteristics in Four Classes of Verb in Malay: An
Analysis of the Role and Reference Grammar*

Burhan Murshidi Baharon^{1*}

burhanmurshidi@gmail.com

Jabatan Bahasa Melayu, Fakulti Bahasa Moden dan Komunikasi, Universiti Putra Malaysia, 43400
Serdang, Selangor, Malaysia

Sharil Nizam Sha'ri

sharil@upm.edu.my

Jabatan Bahasa Melayu, Fakulti Bahasa Moden dan Komunikasi, Universiti Putra Malaysia, 43400
Serdang, Selangor, Malaysia

Maslida Yusof

maslida@ukm.edu.my

Pusat Kajian Bahasa, Kesusasteraan dan Kebudayaan, Fakulti Sains Sosial dan Kemanusiaan,
Universiti Kebangsaan Malaysia, 43600 Bangi, Selangor, Malaysia

Published: 08 December 2023

To cite this article (APA): Baharon, B. M., Sha'ri, S. N., & Yusof, M. (2023). Perbezaan Ciri Telik dalam Empat Kelas Kata Kerja Bahasa Melayu: Analisis dari Sudut Teori Tatabahasa Peranan dan Rujukan. *PENDETA*, 14(2), 162–171. <https://doi.org/10.37134/pendeta.vol14.2.13.2023>

To link to this article: <https://doi.org/10.37134/pendeta.vol14.2.13.2023>

ABSTRAK

Kajian ini bertujuan untuk meneliti dan melaporkan perbezaan ciri telik dalam empat kelas kata kerja yang wujud dalam bahasa Melayu. Secara amnya kata kerja dibahagikan kepada empat kelas, iaitu keadaan, aktiviti, pencapaian dan penyempurnaan. Telik ialah titik penamat semula jadi. Keadaan dan aktiviti menunjukkan ciri tidak telik, manakala pencapaian dan penyempurnaan menunjukkan ciri telik. Data kajian telah dianalisis dengan menggunakan Teori Tatabahasa Peranan dan Rujukan dan Teori Manfred Krifka. Kajian ini memberikan pengelasan kata kerja bahasa Melayu berdasarkan perbezaan ciri telik tersebut. Kajian Maslida Yusof mengelaskan bahawa kata kerja dalam bahasa Melayu berdasarkan aspek situasi dan membahagikan kata kerja atau predikat bahasa Melayu kepada keadaan, pencapaian, penyempurnaan, aktiviti, aktif penyempurnaan, semelfaktif dan versi kausatif bagi setiap kelas kata kerja. Oleh itu, penelitian terhadap perbezaan aspek empat kelas kata kerja ini penting untuk melihat perbezaan ciri telik. Sehubungan dengan itu, kesemua kelas kata kerja ini diklasifikasikan dengan merujuk satu set ujian sintaksis dan semantik seperti yang dianjurkan dalam Teori Tatabahasa Peranan dan Rujukan. Dapatan kajian menunjukkan bahawa klasifikasi predikat keadaan yang turut memperjelas ciri dan kandungan predikat keadaan dalam bahasa Melayu. Dengan demikian, predikat keadaan merupakan situasi yang mengandungi satu peristiwa atau situasi yang bersifat malar dan berterusan.

Kata kunci: kata kerja; Tatabahasa Peranan dan Rujukan; telik; semantik; bahasa Melayu

ABSTRACT

This study aims to examine and report the differences in telic characteristics in four classes of verbs that exist in the Malay language. In general, verbs are divided into four classes: keadaan, aktiviti, pencapaian and penyempurnaan. Telik is the natural endpoint. Keadaan and aktiviti show no endpoint characteristics, while pencapaian and penyempurnaan show endpoint characteristics. The research data was analyzed using Role and Reference Grammar Theory and Manfred Krifka's Theory. This study provides a classification of Malay verbs based on the differences in the telic characteristics. Maslida Yusof's study classifies verbs in Malay based on situational aspects and divides Malay verbs or predicates into keadaan, pencapaian, penyempurnaan, aktiviti, aktif penyempurnaan, semelfaktif and causative version for each verb class. Therefore, research on the differences in aspects of these four classes of verbs is important to see the differences in telic characteristics. Accordingly, all these verb classes are classified by referring to syntactic and semantic tests organized in the Theory of Role and Reference Grammar. The findings of the study show that the classification of keadaan predicates also clarifies the characteristics and content of keadaan predicates in the Malay language. Thus, the keadaan predicate is a situation containing an event or constant and continuous situation.

Keywords: verb; Role of Grammar and Reference; telicity; semantic; Malay language

PENGENALAN

Kata kerja dalam bahasa Melayu dapat dikelaskan oleh (Vendler, 1967) telah menetapkan empat kata kerja berdasarkan contoh bahasa Inggeris. Pecahan kata kerja tersebut ialah kata kerja keadaan (*states*), kata kerja aktiviti (*activity*), kata kerja pencapaian (*achievement*) dan kata kerja penyempurnaan (*accomplishment*) (Vendler, 1967). Walaupun pengelasan yang dibuat ini adalah untuk kata kerja bahasa Inggeris namun penyelidikan terhadap bahasa-bahasa lain telah menunjukkan bahawa perbezaan ini berpusat kepada organisasi sistem kata kerja secara *universal* (Bustaman & Yusof, 2011). Kata kerja keadaan merupakan situasi statik yang mengandungi aktiviti (Yusof et al., 2011). Pencapaian adalah perubahan tepat masa bagi keadaan yang mempunyai titik penamat (Yusof et al., 2008).

Penyempurnaan pula adalah perubahan keadaan yang tidak tepat masa yang mempunyai titik penamat (Yusof, 2015). Manakala aktiviti melibatkan peserta melakukan sesuatu dan tidak mempunyai titik penamat yang jelas (Yusof, 2009). Pengklasifikasian kelas predikat dalam bahasa Melayu telah dilakukan oleh (Yusof et al., 2008) dan (Yusof, 2006) berdasarkan aspek situasi, iaitu kelas predikat keadaan, pencapaian, penyempurnaan, semelfaktif, aktiviti dan aktif penyempurnaan. Perincian bagi setiap kelas predikat tersebut dilakukan berdasarkan pemerian yang dilakukan oleh (Vendler, 1967) yang membahagikan kelas predikat kepada predikat keadaan, aktiviti, pencapaian dan kesempurnaan, serta penambahan yang dilakukan oleh (Valin, 2005) dalam Teori Tatabahasa Peranan dan Rujukan (TPR), iaitu kelas predikat aktif penyempurnaan dan kelas predikat semelfaktif. Setiap pengelasan tersebut dilakukan berdasarkan fitur distingtif seperti [$\pm$ statik], [$\pm$ dinamik], [$\pm$ titik penamat] dan [$\pm$ ketepatan masa] untuk menunjukkan ciri-ciri kata kerja berdasarkan representasi semantik (Bustaman & Yusof, 2011).

Berdasarkan definisi yang diberikan, jelas menunjukkan bahawa kata kerja masih menunjukkan ciri struktural yang sama antara satu sama lain (Yusof, 2009). Misalnya, kata kerja dalam kebanyakan bahasa Carribean; pinyin dan kreol Tok Pisin, bahasa Afrika Barat, bahasa seperti Mandarin dan Korea serta bahasa Austronesia seperti bahasa Lewo (A. Razak & Rajak, 2013). Perbezaan empat kelas kata kerja dalam bahasa Melayu juga telah dibuktikan oleh (A. Razak & Rajak, 2013) yang sememangnya wujud dalam bahasa kolokial. Jadi, penulis ingin mengukuhkan lagi penemuan perbezaan ciri telik dalam empat kelas kata kerja bahasa Melayu dengan mengkaji kehadiran unsur ketelikkan tersebut. Kajian ini juga adalah berlandaskan suatu teori baharu yang perlu dikembangkan iaitu Teori Manfred Krifka.

PERMASALAHAN KAJIAN

Kajian ini hanya memfokuskan kelas predikat keadaan dan aktiviti dalam bahasa Melayu kerana penggunaannya dikaitkan sebagai tidak telik yang telah menimbulkan isu yang menarik untuk dikaji dan diberikan perhatian. Perbezaan ciri telik dalam empat kelas kata kerja bahasa Melayu sedikit sebanyak berkait rapat dengan semelfaktif. Hal ini dikatakan demikian kerana antara isu yang terdapat dalam kata kerja semelfaktif serta mengelaskan kata kerja semelfaktif yang terdapat dalam bahasa Melayu. Semelfaktif merupakan lakuan yang boleh berulang-ulang dan tidak mempunyai perubahan keadaan, oleh sebab itu aspek ini tidak mempunyai titik penamat.

Dalam Teori Peranan dan Rujukan fitur bagi kata kerja semelfaktif ialah [- titik penamat] [+ tepat masa] manakala pendekatan digunakan oleh (Rothstein, 2008) ialah [+titik penamat] [- tepat masa] yang bermakna semelfaktif mempunyai titik penamat, boleh muncul dengan sesuatu peristiwa yang belum selesai (*imperfective paradox*), merupakan peristiwa tunggal, mempunyai *interval predicates* yang muncul dalam progresif dan muncul dalam peristiwa lanjutan iaitu seakan-akan aktiviti.

Hal ini dikatakan demikian kerana (Rothstein, 2008) berpendapat semelfaktif mempunyai titik penamat. Penelitian terhadap kata kerja semelfaktif akan berdasarkan Teori Tatabahasa Peranan dan Rujukan oleh (Valin & LaPolla, 1997) dan pendekatan (Rothstein, 2008). Telik boleh dihuraikan sebagai kecenderungan terhadap titik penamat yang jelas, pasti dan tepat. Penulis menggunakan istilah 'titik penamat' sebagai terjemahan kepada istilah telik dalam kajian ini. Ringkasan bagi ciri-ciri ini adalah seperti berikut:

- a) Keadaan: [+ statik], [- dinamik], [- titik penamat], [- ketepatan masa]
- b) Pencapaian: [- statik], [- dinamik], [+ titik penamat], [+ ketepatan masa]
- c) Penyempurnaan: [- statik], [- dinamik], [- titik penamat], [- ketepatan masa]
- d) Semelfaktif: [- statik], [$\pm$ dinamik], [- titik penamat], [+ ketepatan masa]
- e) Aktiviti: [- statik], [+ dinamik], [- titik penamat], [- ketepatan masa]
- f) Aktif Penyempurnaan: [- statik], [+ dinamik], [titik penamat], [- ketepatan masa]

KEPENTINGAN KAJIAN

Setiap kajian yang dijalankan, seharusnya mempunyai kepentingan tersendiri, begitu juga dengan kajian ini. Kepentingan kajian ini adalah untuk memberikan penghuraian yang lebih jelas terhadap perbezaan ciri telik dalam empat kelas kata kerja di dalam aspek bahasa Melayu berdasarkan kepada situasi keadaan, aktiviti, pencapaian dan penyempurnaan berdasarkan Teori Tatabahasa Peranan dan Rujukan. Selain itu, kajian ini turut memperlihatkan penggunaan kajian lepas secara lebih tersusun apabila menggunakan data teks sebenar daripada teori yang dipelopori oleh Manfred Krifka. Menurut (Isam et al., 2016) menyatakan bahawa linguistik korpus merupakan suatu pendekatan yang dapat dimanfaatkan untuk menyelesaikan permasalahan linguistik seperti semantik, sintaksis, dan pragmatik. Melalui kriteria ini, aktiviti, pencapaian, dan penyempurnaan ialah [- statik] manakala kata kerja keadaan ialah [+ statik]. Kata kerja keadaan dan aktiviti adalah tidak bertitik penamat (telik), sementara pencapaian dan penyempurnaan adalah mempunyai titik penamat. Oleh itu, pencapaian adalah tepat masa manakala penyempurnaan tidak mempunyai ketetapan masa. Keadaan dan aktiviti [- titik penamat] secara definisinya melibatkan tempoh masa, oleh itu kedua-duanya sentiasa [- ketepatan masa].

OBJEKTIF KAJIAN

Objektif kajian ini adalah untuk melihat perbezaan ciri telik dalam empat kelas kata kerja bahasa Melayu dan dianalisis dari sudut Teori Tatabahasa Peranan dan Rujukan. Maka, kajian ini secara terperinci akan menghuraikan:

- a. Mengenal pasti perbezaan ciri telik dalam empat kelas kata kerja bahasa Melayu.
- b. Membandingkan perbezaan ciri telik berdasarkan empat kelas kata kerja bahasa Melayu iaitu keadaan, aktiviti, pencapaian dan penyempurnaan berdasarkan Teori Tatabahasa Peranan dan Rujukan.

SOROTAN LITERATUR

Kajian yang dijalankan oleh (Yusof, 2021) yang bertajuk Analisis Binaan Kompleks bahasa Melayu Berdasarkan *Role and Reference Grammar* (RRG) menunjukkan bahawa dalam RRG, struktur klausa diteliti berdasarkan struktur berlapisan klausa (SBK) iaitu binaan klausa terdiri daripada lapisan paling kecil atau dalam *nucleus* (NUK) yang terdiri daripada predikat, diikuti lapisan inti yang mengandungi predikat dan *argument* dan lapisan paling luar iaitu klausa yang mengandungi inti dan sipian. Berdasarkan struktur ini, maka ayat boleh mengandungi lebih daripada satu klausa, lebih daripada satu inti dan juga lebih daripada satu *nucleus* untuk membentuk binaan kompleks dalam bahasa. Binaan kompleks boleh berlaku pada tahap klausa, tahap inti dan tahap *nucleus*. Hal ini bermaksud, tahap ini menyatakan tempat berlakunya perkaitan antara klausa, inti dengan *nucleus* yang dirujuk sebagai tahap bagi jungtur (*junction*). Maka, berdasarkan perkaitan ini kita dapat memperoleh jungtur klausa apabila klausa bergabung, jungtur inti dan jungtur *nucleus*. Dalam kerangka RRG, binaan ayat kompleks dijelaskan berdasarkan unit-unit yang terlibat dan hubungan antara unit-unit tersebut. Sebagaimana dengan kes ayat mudah, *nucleus* (predikat), inti (predikat + *argument*) dan klausa (predikat + argumen + bukan argumen) mengkonstitute binaan blok utama dalam binaan kompleks. Sehubungan dengan itu, dalam meneliti struktur ayat kompleks bahasa Melayu, dua persoalan akan dijelaskan iaitu (i) Pada tahap manakah hubungan antara unit-unit (klausa, inti, *nuclear*) itu berlaku? dan (ii) Apakah jenis hubungan antara unit-unit ini. Dengan menggunakan data korpus Bahasa Melayu, kajian ini akan menjelaskan bentuk-bentuk hubungan binaan kompleks dan juga jenis-jenis hubungan antara unit-unit dalam membentuk binaan kompleks bahasa Melayu.

Selain itu, kajian turut dijalankan oleh (Bustaman & Yusof, 2011) yang bertajuk Kata Kerja Semelfactives dalam bahasa Melayu: Satu Analisis Aktionsart. Kertas kerja ini bertujuan untuk menyelesaikan masalah dan isu-isu yang terdapat dalam kata kerja semelfaktif serta mengelaskan kata kerja semelfaktif yang terdapat dalam bahasa Melayu. Semelfaktif merupakan lakuan yang boleh berulang-ulang dan tidak mempunyai perubahan keadaan. Oleh sebab itu ia tidak mempunyai titik penamat. Dalam Teori *Role and Reference Grammar* (RRG) fitur bagi kata kerja semelfaktif ialah [- titik penamat], [+ tepat masa] manakala pendekatan digunakan oleh (Rothstein, 2008) ialah [+ titik penamat], [- tepat masa] yang bermakna semelfaktif mempunyai titik penamat, boleh muncul dengan sesuatu peristiwa yang belum selesai (*imperfective paradox*), merupakan peristiwa tunggal, mempunyai *interval predicates* yang muncul dalam progresif dan muncul dalam peristiwa lanjutan iaitu seakan-akan aktiviti. Kertas kerja ini juga mencadangkan bahawa kata kerja semelfaktif terbahagi kepada dua iaitu kata kerja semelfaktif asli dan penggunaan kata kerja semelfaktif dalam kata kerja aktiviti bahasa Melayu. Berdasarkan gabungan Teori *Role and Reference Grammar* oleh (Valin, 2005) dan pendekatan (Rothstein, 2008) ini, kata kerja semelfaktif dalam bahasa Melayu telah dikaji dan data kajian ini diperoleh daripada data korpus bahasa Melayu.

Di samping itu, kajian dilakukan oleh (Bumpoh et al., 2018) yang bertajuk Analisis Kata Progresif 'sedang' Bagi Predikat Pencapaian dalam Bahasa Melayu. Makalah ini bertujuan menganalisis kata progresif "sedang" bagi kelas predikat pencapaian bahasa Melayu. Progresif memberikan peranan kepada sesuatu yang bukan keadaan, iaitu kepada lakuan dan proses, serta boleh muncul secara *natural* dengan kata kerja bukan keadaan. Dalam bahasa Melayu, penanda yang merujuk perbuatan yang terus

berlangsung dan belum selesai biasanya ditandai oleh kata kerja bantu aspek sedang, tengah (bahasa kolokial untuk sedang) dan masih. Namun demikian, kajian ini hanya memfokuskan kata progresif "sedang" sahaja untuk menentukan kelas predikat pencapaian. Kelas predikat pencapaian merujuk pertukaran sesuatu keadaan dengan kadar yang segera. Dalam jangka masa pendek, sesuatu perubahan boleh mewujudkan sesuatu keadaan yang baharu. Dengan itu, kelas predikat pencapaian ditandai sebagai satu lakuan yang mempunyai titik penamat. Kebiasaannya, kelas predikat pencapaian menerangkan perubahan yang segera daripada sesuatu keadaan kepada sesuatu keadaan yang baharu. Kajian ini memanfaatkan data daripada sumber pangkalan data korpus Dewan Bahasa dan Pustaka (DBP) serta dianalisis menggunakan konsep semantik Teori Tatabahasa Peranan dan Rujukan (TPR) oleh (Valin, 2005) dan pendekatan (Rothstein, 2008). Pengkaji terdahulu menjelaskan bahawa kata progresif sedang tidak boleh hadir dengan ayat kelas predikat pencapaian. Namun begitu, janaan data korpus menyangkal pernyataan tersebut.

Tambahan pula, kajian dilaksanakan oleh (Dom et al., 2016) yang bertajuk Peranan Adjung dalam bahasa Melayu: Satu Analisis Tatabahasa Peranan dan Rujukan (TPR). Kebanyakan kajian lepas hanya meneliti adjung secara umum, iaitu sebagai penerang ayat. Kajian tentang adjung amat jarang dilakukan kerana peranannya dianggap kurang penting dalam ayat. Namun begitu, makalah ini bertujuan membincangkan peranan adjung secara terperinci. Adjung adalah unsur tambahan dalam ayat yang kehadirannya bersifat opsyenal yakni hadir atau tidak, ia tidak akan menjejaskan binaan sesebuah struktur ayat. Kehadiran adjung dapat diteliti dari pelbagai posisi dalam ayat. Data makalah ini diperoleh secara intuisi dan dianalisis dengan menggunakan pendekatan kualitatif berdasarkan Teori Tatabahasa Peranan dan Rujukan (TPR). Dapatan yang dilaporkan dalam makalah ini adalah, adjung berupaya mengubah pelbagai peringkat sama ada pada tahap klausa, inti dan nukleus dalam Struktur Berlapisan Klausa (SBK). Selain itu, makalah ini turut melaporkan bahawa adjung boleh hadir dalam ketiga-tiga peringkat lapisan klausa berkenaan secara serentak dalam sesebuah ayat. Oleh itu, makalah ini memperluaskan korpus ilmu Linguistik Melayu sedia ada, khususnya dalam bidang nahu kontemporari berdasarkan Tatabahasa Peranan dan Rujukan (TPR).

Akhir sekali, kajian yang dilakukan oleh (Bumpoh et al., 2018) hanya membincangkan empat kata kerja sahaja iaitu keadaan, aktiviti, pencapaian dan penyempurnaan manakala (Yusof, 2006) ada membincangkan keenam-enam kata kerja tersebut iaitu kata kerja keadaan, aktiviti, pencapaian, penyempurnaan, semelfaktif dan aktif penyempurnaan. Kajian lepas daripada (A. Razak & Rajak, 2013) yang bertajuk Kata Kerja dalam bahasa Melayu membincangkan mengenai ciri telik dan empat kelas kata kerja. Kajian ini juga menyentuh mengenai kategori atau sifat kata kerja juga telah diperincikan dalam pencapaian dan penyempurnaan. Namun begitu, kajian ini dijalankan adalah untuk membuktikan bahawa dalam bahasa Melayu terdapat kewujudan telik dalam aspek kata kerja keadaan dan aktiviti. Kajian ini turut menjalankan beberapa ujian diagnostik untuk membuktikan perbezaan antara ciri telik dalam empat kelas kata kerja dalam bahasa Melayu sebagai suatu konstituen yang utuh. Kajian ini juga telah dihuraikan secara mendalam mengenai perbezaan pengklasifikasian ciri telik melalui kriteria sintaksis dan berdasarkan empat kategori kata kerja yang diklasifikasikan. Makalah ini turut membuktikan bahawa perbezaan ciri telik memang wujud misalnya dalam empat kelas kata kerja bahasa Melayu sebagai suatu konstituen dan bukan merupakan dua kata kerja yang berbeza.

METODOLOGI

Kajian ini dilakukan dengan menggunakan kaedah penyelidikan kepustakaan atau dikenali sebagai tinjauan kepustakaan (Mohd Noah, 2002) kerana hanya memanfaatkan data daripada kajian lepas. Namun, hanya beberapa data yang mencerminkan pola yang konsisten dimanfaatkan dalam kajian ini untuk diteliti berdasarkan Teori Tatabahasa Peranan dan Rujukan yang dikemukakan oleh (Valin, 2005) dan pendekatan (Rothstein, 2008).

Menerusi Teori Tatabahasa Peranan dan Rujukan, (Valin, 2005) menjelaskan bahawa setiap kelas predikat ditandai dengan fitur keterbatasan. Selain teori ini, pendekatan (Rothstein, 2008) juga sependapat dalam hal menentukan fitur keterbatasan bagi kelas predikat pencapaian, iaitu [- statik] dan [+ titik penamat]. Selain itu, (Rothstein, 2008) juga menyokong pandangan yang dikemukakan oleh

(Pavey, 2010) tentang pembahagian kelas predikat pencapaian tetapi lebih berpendapat untuk terus mengekalkannya sebagai kelas predikat pencapaian semata-mata.

TEORI MANFRED KRIFKA

Telik dan tidak telik adalah sifat predikat kata kerja dan status predikat kata kerja yang bersesuaian dengan ketelikan bergantung pada interaksi makna kata kerja dengan elemen lain dalam predikat kata kerja. Aspek ini mengenai sudut makna atau sifat bagi suatu pencapaian bahawa struktur objek langsungnya akan menentukan sama ada menentuai predikat kata kerja telik atau tidak telik. Selain itu, aspek ini berkaitan pengertian aktiviti dalam predikat kata kerja yang hanya terdiri daripada aktiviti yang akan sentiasa tidak mempunyai titik penamat tanpa mengira sifat objek langsung itu. Walau bagaimanapun, ukuran dan frasa arah tertentu boleh menghasilkan titik penamat dalam sesuatu predikat kata kerja tersebut. Hal ini pada dasarnya adalah dari sudut pandang yang diambil oleh (Krifka et al., 2023) tetapi pengkaji akan membezakan aspek ini berdasarkan dengan apa yang ada pada sifat-sifat pencapaian yang relevan.

Krifka et al., (2023) telah menunjukkan elemen pencapaian klasik seperti makan biskut, pesanan daripada bahagian-bahagian yang berlaku bergantung kepada hubungan antara acara dan tema tambahannya. Oleh itu, Krifka menunjukkan bahawa jika pencapaian “e” mempunyai hubungan tematik dengan hujah tambahan “x”, maka terdapat *homorforfisme* antara bahagian “e” dan bahagian “x”, iaitu bahagian-bahagian yang berbeza daripada pendirian dalam yang berkaitan dengan bahagian-bahagian yang berbeza dengan “x”, dan elemen ini boleh dikesan dari segi saiz bahagian “x”.

Dalam acara seperti memakan biskut, perkembangan acara itu dapat dikesan kerana bahagian-bahagian yang semakin besar dalam acara itu, akan digunakan sebagai hujah tema. Ketangkasan ini membolehkan titik telik akan dikenal pasti dan titik telik atau puncak berjaya dicapai apabila seluruh biskut adalah merupakan argumen pada setiap peringkat acara. (Krifka et al., 2023) memperluas aspek ini untuk menepati contoh-contoh seperti “berjalan kaki dari universiti ke ibu kota” di mana ciri ini diperkenalkan melalui hujah “jalan”. Pengkaji membuat penggunaan yang penting melalui pembangunan seperti ini dalam mengesahkan pernyataan yang progresif.

Memandangkan dua peringkat aktiviti sesuatu peristiwa, “e” dan “e”, di mana “e” secara sementara merupakan bahagian yang betul daripada “e”, pengkaji membenarkan bahawa peristiwa itu adalah kesinambungan “e” jika hujah tambahan “e” adalah bahagian yang tepat daripada hujah tambahan daripada “e”. Oleh itu, jika kita mengikuti perkembangan kesinambungan untuk tahap membaca dan perdamaian dan mengenal pasti sebagai sebahagian *temporal* yang tepat, juga tahap membaca “perang” dan “damai”, akan menjadi kesinambungan “e” jika sebahagian daripada novel yang menjadi hujah tema “e” adalah lebih besar bahawa bahagian novel yang menjadi hujah tema “e” (di mana “sufficient” ditentukan secara konteks).

Lebih pragmatik, memandangkan dua peristiwa, “e1” dan “e2”, kedua-duanya memperlihatkan ciri-ciri proses, dengan “e1” bahagian yang betul daripada “e2”, memutuskan sama ada satu adalah tahap yang lain melibatkan perbandingan tersirat tema “e1” dengan tema “e2” (setiap tema menjadi sebahagian daripada proses), untuk melihat adakah tema “e2” lebih besar bahawa tema “e1”. Sarjana ini mengandaikan bahawa komunikasi peribadi merupakan peristiwa dan pada dasarnya dapat menjadi tahap bilangan peristiwa yang terperinci dalam bilangan dunia yang terperinci. Hal ini dikatakan demikian kerana Teori Progresif mesti memberitahu cara untuk memilih peristiwa-peristiwa yang kita dengan betul mahu menegaskan bahawa “e” adalah berperingkat. Teori beliau membuat penggunaan penting dari sudut tanggapan secara berterusan dalam menjalankan kajian ini dan peningkatan merupakan salah satu faktor tersirat tetapi sangat penting untuk menanggung kesinambungan.

Tetapi jika ketangkasan sangat penting untuk progresif, maka pencapaian yang diperoleh dapat digunakan dalam pencapaian progresif perlu meningkat secara beramai-ramai. Ciri tambahan “makan” dan “membaca” mungkin diperoleh dari sudut hubungan secara beransur-ansur antara kata kerja dan hujah terdahulu dan sifat tambahan “berlari ke kedai” dari hubungan antara kata kerja dan aspek bantahan (Krifka et al., 2023). Pencapaian yang diperoleh daripada pencapaian tidak termasuk maklumat leksikal yang sedemikian dan mereka tidak mempunyai aktiviti ciri atau tahap proses yang ditentukan secara leksikal. Setiap pernyataan pencapaian progresif memerlukan pembinaan khusus

hubungan tambahan kepada peristiwa tertentu yang terlibat berdasarkan maklumat yang ada yang menunjukkan bagaimana peringkat aktiviti yang relevan dikaitkan secara berperingkat-peringkat ke atas pencapaian yang abstrak.

DAPATAN KAJIAN

Walaupun persoalan tentang bagaimana ketelikan itu masih terbuka, umum mempersetujui bahawa predikat telik bercirikan kepada dua sudut tingkah laku linguistik dengan ekspresi yang memberikan maklumat tentang berapa lama peristiwa bermula hingga berakhir, khususnya pada waktu, dan penggunaan progresif yang menimbulkan paradoks ketaksempurnaan. Namun, tidak telik bercirikan oleh ketepatan dengan predikat seperti untuk masa, dan progresif tidak menimbulkan paradoks ketaksempurnaan kecuali dalam kes-kes yang melibatkan kejadian aktiviti minimum seperti yang dibahas di atas. Oleh itu, kita mendapati aspek ini sedikit berkontras dengan (3). Perhatikan bahawa kita menyekat perhatian kita pada predikat tunggal pada saat ini.

- (3) a. Bukhari percaya kepada bomoh selama beberapa tahun / *dalam beberapa tahun. (**keadaan**)
b. Hasanah berlari selama setengah jam / *dalam setengah jam. (**aktiviti**)
c. Ahmad tiba dalam setengah jam / *selama setengah jam. (**pencapaian**)
d. Mastura menggali parit dalam seminggu / *selama seminggu. (**pencapaian**)
- (4) a. Bukhari adalah / menggali parit **TIDAK PERLU** Bukhari menggali parit.
b. Mastura adalah / telah menjalankan **ENTAILS** Mastura berlari (pada andaian bahawa dia berlari sekurang-kurangnya pada selang yang minimum).
c. Suhailah tiba di stesen (ketika dia jatuh) **TIDAK PERLU** Suhailah tiba di stesen.

Pada ujian ini, keadaan dan aktiviti yang tidak diubah suai menjadi kepala frasa kata kerja ketidaktelikan, dan pencapaian dan pencapaian dengan hujah-hujah tema tunggal muncul sebagai telik. Perhatikan juga, walaupun terdapat sekatan ke atas pencapaian yang boleh berlaku sebagai progresif dan apa yang mereka maksudkan apabila mereka berbuat demikian, mereka bercorak dengan pencapaian dalam mendorong paradoks yang tidak sempurna.

Pada ujian yang sama, semelfaktif keluar sebagai telik. Mereka boleh diubah suai oleh masa, manakala pengubahsuaian untuk masa “ α ” memaksa pembacaan aktiviti, dan mereka mendorong paradoks tidak sempurna, seperti (6) menunjukkan:

- (5) a. Bukhari melompat dalam 15 saat.
b. Mastura bermain tali skipping selama 10 saat (kecuali aktiviti yang melibatkan pembacaan).
- (6) a. Bukhari amat terkejut apabila dia melihat saya, jadi pandangannya terhadap saya berubah serta-merta.
b. Alimin berhasrat untuk menendangnya apabila dia melihat pengadil memerhatikannya, jadi dia serta-merta berhenti dan tidak menendangnya.
c. Burung itu hanya mengepakkan sayapnya buat kali pertama dan setelah terjatuh semula ke dalam sarangnya, jadi burung ini tidak berupaya untuk mengepaknya sekali lagi.

Data dalam (5) dan (6) bermaksud bahawa ketelikan tidak boleh dicirikan sebagai peristiwa yang mendorong perubahan, atau sebagai predikat yang tidak dapat disimpulkan oleh S, kerana semelfaktif boleh S *cummulative* dan tidak menunjukkan perubahan. Oleh sebab semelfaktif dan aktiviti

mempunyai persamaan ciri yang sama dari segi ciri-ciri dalam Jadual 1, perbezaan telik / tidak telik tidak boleh dicirikan dari segi carta ciri dalam jadual 1. Oleh sebab itu, satu-satunya perbezaan antara semelfaktif dan aktiviti adalah yang pertama tetapi bukan yang terakhir menandakan satu set entiti *atom* secara semula jadi, adalah wajar untuk mencari penjelasan ciri telik yang dihubungkan dengan atomik (semula jadi) dalam beberapa cara.

Sebelum melakukan ini, kita menekankan satu lagi perkara penting. Penandaan telik dari segi kelas kata kerja atau pencirian ciri-ciri kepala tidak mungkin terjadi, kerana pelbagai data yang menunjukkan dengan lebih jelas bahawa kepala tidak sepenuhnya menentukan status telik / tidak telik dalam predikat kata kerja. Data dalam (3) dan (4) menunjukkan bahawa aktiviti dan keadaan yang tidak diubah suai adalah tidak telik, manakala pencapaian intransitif adalah telik, seperti pencapaian dengan objek langsung tunggal. Walau bagaimanapun, aktiviti boleh mengetahui frasa kata kerja telik apabila diubahsuai dengan frasa ukur tertentu atau (kemungkinan *elips*):

(7) a. Bukhari berlari satu batu / laluannya biasa / ke kedai dalam setengah jam.

Pencapaian boleh mengetahui predikat kata kerja tidak telik apabila objek langsung mereka sama ada plural kosong atau kata nama jisim.

(8) a. Bukhari menulis buku dalam sebulan / *selama sebulan.

b. Bukhari menulis buku / propaganda selama sebulan.

Sesetengah variasi adalah mungkin dengan keadaan dan pencapaian juga. Khususnya subjek majmuk yang terdedah boleh menyebabkan ketelikkan dalam kata kerja pencapaian, seperti dalam (9).

(9) a. Tetamu tiba berjam-jam.

Hal ini menunjukkan bahawa walaupun aktiviti dan keadaan mungkin secara khasnya mengetahui frasa kata kerja tidak telik manakala pencapaian dan pencapaian secara berkala mengetahui frasa kata kerja telik, mereka tidak perlu berbuat demikian. Hal ini dikatakan demikian kerana aspek ini untuk menunjukkan bahawa ketelikkan adalah harta frasa kata kerja daripada bukan Vs (mengetepikan buat masa ini hakikat bahawa tidak telik dalam (9) nampaknya disebabkan oleh subjek). Walau bagaimanapun, pengelasan (Vendler, 1967) kepala lisan tidak tidak relevan, tetapi menunjukkan sumbangan yang dibuat oleh kepala untuk menentukan secara lebih teliti untuk sesuatu predikat kata kerja, dan faktor-faktor lain yang berkaitan juga. Perbezaan antara pencapaian dan aktiviti merupakan pencapaian kepimpinan *transeksual* predikat kata kerja jika objek langsung mereka adalah kata benda jamak atau kata nama jisim dan VP telik sebaliknya, sementara aktiviti tidak peka terhadap perbezaan ini. Elemen ini ditunjukkan dalam kontras antara data dalam (8), di mana kepala adalah pencapaian, dan (9) di mana elemen ini ialah satu aktiviti.

(10) a. Bukhari menolak kereta itu selama sejam / *dalam satu jam.

b. Bukhari menolak kereta selama sejam / *dalam satu jam.

Kami akan menganggap bahawa, walaupun sifat (Vendler, 1967) adalah sifat kepala lisan dan klasifikasi (Vendler, 1967) mengelaskan kepala lisan, *telicity* atau *atelicity* adalah harta predikat kata kerja. Ciri-ciri kepala (Vendler, 1967) akan menentukan ciri telik yang tidak ditandakan, yang akan muncul dalam kes tunggal bersifat *intransitif* jika ada, dan menentukan bagaimana bahan lain yang terkandung dalam predikat kata kerja akan mempengaruhi *telicity* predikat kata kerja yang lengkap.

Satu rekaan telik yang mengambil klasifikasi (Vendler, 1967) untuk diterapkan kepada perkara utama untuk sesuatu lisan, dan menganalisis ciri telik sebagai harta predikat kata kerja adalah (Krifka et al., 2023). Berikutnya instuisi umum bahawa predikat telik adalah predikat yang mempunyai titik akhir tertentu, beliau berpendapat bahawa predikat telik dikuantisasi, dan predikat atelik adalah kumulatif, di mana kuantisasi dan kumulatif ditakrifkan seperti dalam (11) dan (12):

ANALISIS EMPAT KELAS KATA KERJA BAHASA MELAYU BERDASARKAN TEORI TATABAHASA PERANAN DAN RUJUKAN

Sekarang bolehlah diteruskan untuk proses yang melibatkan aspek dalam usaha untuk menentukan tanggapan predikat telik. Seperti yang diujarkan oleh (Krifka et al., 2023) salah satu daripada peristiwa tertentu boleh dipanggil "telik" atau "tidak telik". Sebagai contoh, satu dan acara berjalan yang sama dapat diterangkan dengan berjalannya iaitu, oleh predikat tidak telik, atau dengan menjalankan satu *mil* iaitu, telik, atau predikat. Oleh itu, perbezaan antara ciri telik dan tidak telik tidak boleh menjadi salah satu jenis objek yang diterangkan tetapi dalam perihalan yang digunakan untuk objek tersebut. Aspek ini adalah sama seperti cara kita merujuk kepada objek. Satu dan entiti yang sama boleh berada di bawah predikat epal dan dua buah epal.

Bagaimana kita harus menentukan ciri telik untuk predikat peristiwa? Dari pencirian awal telik dalam ucapan Aristotle dalam metafizik. Buku 6 kepada yang lebih baru-baru ini bermula dengan (Bickel, 1997) dan (Vendler, 1967) elemen yang penting untuk membezakan telik dari tindakan atau verba tidak telik adalah yang memerlukan masa yang lama sehingga mereka selesai. Menurut (Vendler, 1967) mereka perlu mencapai titik set *terminal*. Tetapi deskripsi ini juga secara tersirat mengambil kira titik permulaan. Sebagai contoh, (Vendler, 1967) membandingkan jangka dan menjalankan satu batu dan mengatakan bahawa jika seseorang berhenti di antara, maka orang ini berlari, tetapi tidak menjalankan satu jarak. Oleh itu, acara yang sama, dengan titik permulaan yang sama, dikumpulkan di bawah dua keterangan. Aspek ini menunjukkan bahawa jika predikat telik dikenakan kepada peristiwa "e", maka aspek ini tidak terpakai kepada sebahagian daripada "e" yang bermula atau berakhir pada masa yang berlainan. Berdasarkan kepada perbincangan berkisarkan mengenai titik masa, kita boleh mencirikan telik sebagai elemen peristiwa predikat "x" yang terpakai kepada peristiwa e sedemikian bahawa semua bahagian e yang jatuh di bawah "x" adalah bahagian awal dan akhir "e".

Predikat menetapkan hubungan antara jenis tertentu antara beberapa parameter atau hujah semantik. Sebagai contoh, satu kalimat seperti Bukhari tidur menetapkan bahawa terdapat hubungan jenis tidur yang menunjukkan Bukhari untuk beberapa peristiwa. Mastura makan epal mengatakan bahawa terdapat hubungan makan jenis antara Mastura, epal, dan beberapa peristiwa. Ahmad berjalan dari universiti ke bandar yang menetapkan hubungan jenis berjalan antara Ahmad, acara, dan beberapa jalan dalam ruang yang terbentang dari universiti ke bandar. Hujah-hujah semantik sedemikian boleh direalisasikan oleh hujah-hujah sintaksis, seperti subjek atau objek, tetapi juga dengan tambahan, seperti dari universiti ke bandar. Juga, predikat semula bahasa semulajadi biasanya tidak datang dengan beberapa hujah semantik yang tetap. Sebagai contoh, tidur mungkin datang dengan hujah jalan untuk Bukhari tidur dari *Lyon* ke *Paris* (fikirkan Bukhari sebagai penumpang kereta api).

Selain itu, untuk mengamalkan satu jenis perwakilan semantik yang digambarkan dalam contoh berikut, untuk Mastura makan epal. Di sini, epal adalah predikat kumulatif, M menandakan Mary, R dan S adalah pemboleh ubah untuk hubungan dua dan tiga tempat. Langkah terakhir, penutupan *eksistensi*, mencipta formula dari predikat peristiwa. Saya tidak mengendahkan tegang.

KESIMPULAN

Berdasarkan dapatan huraian, dapat disimpulkan bahawa dalam bahasa Melayu, menunjukkan klasifikasi predikat keadaan yang turut memperjelas ciri dan kandungan predikat keadaan dalam bahasa Melayu. Dengan demikian, predikat keadaan merupakan situasi yang mengandungi satu peristiwa atau situasi yang bersifat malar dan berterusan. Bahasa Melayu juga dibuktikan mempunyai kelas kata kerja yang berdasarkan ciri semantik kata kerja tersebut, iaitu dibahagikan kepada 10 jenis yang terdiri daripada empat kelas asas (keadaan, aktiviti, pencapaian dan penyempurnaan); satu kelas aktif penyempurnaan dan versi kausatif bagi setiap kata kerja.

RUJUKAN

- A. Razak, R., & Rajak, N. (2013). Kata kerja bersiri dalam bahasa Melayu. *Jurnal Bahasa*, 13(2), 179–181. <https://jurnal.dbp.my/index.php/jurnalbahasa/article/view/8129/3660>
- Bickel, B. (1997). Aspectual scope and the difference between logical and semantic representation. *Lingua*, 102(2–3), 115–131. [https://doi.org/10.1016/S0024-3841\(97\)00004-1](https://doi.org/10.1016/S0024-3841(97)00004-1)
- Bumpoh, J. A., Ayob, N., & Yusof, M. (2018). Analisis kata progresif “sedang” bagi predikat pencapaian dalam bahasa Melayu. *Jurnal Bahasa*, 17(2), 359–374.
- Bustaman, M. M., & Yusof, M. (2011). Kata kerja semelfactives dalam bahasa Melayu: Satu analisis aktionsart. *Jurnal Linguistik*, 14(1), 1–17.
- Dom, F. M., Sudirman, N., & Ibrahim, N. A. (2016). Peranan adjung dalam bahasa Melayu: Satu analisis Tatabahasa Peranan dan Rujukan. *Jurnal Melayu*, 15(1), 15.
- Isam, H., Ahmad, F., & Abd. Mutalib, M. (2016). Wajaran penggunaan data korpus dalam penulisan Ilmiah: Dimensi baharu Sukatan Pelajaran Bahasa Melayu Sijil Tinggi Pelajaran Malaysia (STPM). *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 4(2), 67–77.
- Karim, N. S., & Chee, W. A. L. (2015). Keanekaan Binaan Ayat dalam Sejarah Melayu. *PENDETA*, 6, 1–40.
- Karim, R. A. (2014). Huraian Kata Adverba Bahasa Melayu Berdasarkan Data Korpus Berkomputer. *PENDETA*, 5, 89–112.
- Krifka, M., Hartmann, J. M., & Wollstein, A. (2023). Layers of assertive clauses: Propositions, judgements, commitments, acts. *Propositionale argumente Im sprachvergleich: Theorie Und Empirie/Propositional Arguments in Cross-Linguistic Research: Theoretical and Empirical Issues (= Studien Zur Deutschen Sprache 84)*. Tübingen: Narr, 115–182.
- Mohd Noah, S. (2002). *Reka Bentuk Penyelidikan: Falsafah, Teori dan Praktis*. UPM Press.
- Pavey, E. L. (2010). *The Structure of Language*. Cambridge University Press.
- Rothstein, S. (2008). *Structuring Events: A study in The Semantics of Lexical Aspect*. John Wiley & Sons.
- Valin, R. D. Van. (2005). *Exploring the Syntax-Semantics Interface*. Cambridge University Press.
- Valin, R. D. Van, & LaPolla, R. J. (1997). *Syntax: Structure, Meaning, and Function*. Cambridge University Press.
- Vendler, Z. (1967). *Linguistics in Philosophy*. Cornell University Press.
- Yusof, M. (2006). *Struktur Leksikal Dalam Sintaksis/ Semantik: Kajian Terhadap Kata Kerja dan Preposisi Bahasa Melayu* [Tesis Doktor Falsafah, Universiti Kebangsaan Malaysia]. https://gemilang.ukm.my/iii/encore/record/C__Rb1404174__SSstruktur%20Leksikal%20Dalam%20SintaksisLw%3D%3D%20Semantik%3A%20Kajian%20Terhadap%20Kata%20Kerja%20dan%20Preposisi%20Bahasa%20Melayu%20__Orightresult__U__X2?lang=eng&suite=def
- Yusof, M. (2009). Analisis preposisi lokatif bahasa Melayu berdasarkan kerangka Role and Reference Grammar (RRG). *GEMA Online Journal of Language Studies*, 9(1).
- Yusof, M. (2015). *Perkaitan semantik dan sintaksis preposisi dengan kata kerja bahasa Melayu*. https://books.google.com.my/books/about/Perkaitan_semantik_sintaksis_kata_kerja.html?id=DpuTAQAACAAJ&redir_esc=y
- Yusof, M. (2021). Analisis binaan kompleks bahasa Melayu berdasarkan Role and Reference Grammar (RRG). *Jurnal Melayu. Isu Khas Disember, Isu Khas*, 527–542.
- Yusof, M., A. Razak, R., & Ahmad, Z. (2008). Pengelasan kata kerja bahasa Melayu Pendekatan Semantik berdasarkan Role and Reference Grammar (RRG). *Jurnal Bahasa*, 8(2), 242–262. <https://jurnal.dbp.my/index.php/jurnalbahasa/article/view/8576/4082>
- Yusof, M., Jalaluddin, N. H., Ahmad, Z., & Harun, K. (2011). Analisis semantik preposisi daripada dan hubungannya dengan kata kerja. *Jurnal Linguistik*, 12(Edisi Khas), 1–13. <https://plm.org.my/ejurnal/index.php/jurnallinguistik/article/view/138/121>